

Všechny války jsou války bankéřů

 infokurýr.cz/n/2023/11/13/vsechny-valky-jsou-valky-bankeru

kurýr

13. listopadu 2023

- Všechny války mají původ v soukromých centrálních bankéřích. Američtí vojáci bojovali a umírali ve válkách, které nebyly zahájeny za jiným účelem než za účelem vnučení soukromého centrálního bankovníctví národům, které je nechtěly
- Centrální banky vytvářejí peníze ze vzduchu tím, že půjčují peníze na úrok, a tím zbavují národ jeho bohatství.
- Americkou revoluci vyvolal zákon krále Jiřího III. o měně, který nutil severoamerické kolonisty obchodovat s bankovkami Anglické banky vypůjčenými na úrok.
- Agenda centrálních bankéřů je jednoduchá: Je to okrást lidi o jejich bohatství a zotročit je tímto dravým systémem.
- Dokud budou existovat soukromé centrální banky, bude existovat chudoba a nekonečné války. Cesta ke světovému míru spočívá ve zrušení veškerého soukromého centrálního bankovníctví všude na světě a v návratu ke státem vydávaným měnám založeným na hodnotách, které umožňují národům a lidem, aby se stali prosperujícími díky své vlastní práci, rozvoji a úsilí.

Tohle video je roku 2013 a má název „Všechny války jsou války bankéřů“, jehož autorem a vypravěčem je Michael Rivero, zakladatel webu¹ whatreallyhappened.com. Jak vysvětluje Rivero, všechny války lze vysledovat až k soukromým centrálním bankéřům.

„Čím více to budete studovat, tím více si uvědomíte, že VŠECHNY války jsou válkami pro soukromé centrální bankéře,“ říká. Američtí vojáci bojovali a umírali ve válkách, které nebyly zahájeny za žádným jiným účelem než za účelem vnučení soukromého centrálního bankovníctví národům, které o to nestály.

Lichva – zrod peněz z peněz

Filozof Aristoteles (384-322 př. n. l.) kdysi řekl:

„Nejnenáviděnějším druhem [vydělávání peněz] je lichva, která přináší zisk ze samotných peněz, a nikoli z jejich přirozeného užití. Peníze totiž byly určeny k tomu, aby se používaly ke směně, ale ne k tomu, aby se zvětšovaly na úrok.

A tento výraz „lichva“, který znamená zrod peněz z peněz, se používá pro chov peněz, protože potomek se podobá rodiči. Proto je tento způsob výroby peněz ze všech způsobů výroby peněz nejnepřirozenější.“

To, co popsal Aristoteles, je obchodní model všech centrálních bank. Vydělávají peníze ze vzduchu tím, že půjčují peníze na úrok, a tím připravují národ o jeho bohatství. Prvním příkladem války bankéřů ilustrovaným ve [videu](#) je americká revoluce, která se odehrála v letech 1775-1783.

Třináct severoamerických kolonií Velké Británie se vzbouřilo proti britské nadvládě a založilo suverénní Spojené státy americké, které byly v roce 1776 vyhlášeny Deklarací nezávislosti.

Americká revoluce byla vybojována, aby se zabránilo centrálnímu bankovníctví

Jak však vysvětluje Rivero, americkou revoluci podnítil zákon krále Jiřího III. o měně, který nutil severoamerické kolonisty obchodovat s bankovkami Anglické banky vypůjčenými na úrok:

*„Když se vrátíte k textům Bena Franklina... [zde] je přímý citát:
„Odmítnutí krále Jiřího III. umožnit koloniím provozovat poctivý peněžní systém, který by osvobodil obyčejného člověka ze spárů peněžních manipulátorů, bylo pravděpodobně hlavní příčinou revoluce.,*

To je Ben Franklin. V našich státních školách se to neučí, protože se nemá vědět, že za americkou revolucí skutečně stáli bankéři.

Po revoluci přijaly Spojené státy revoluční, radikálně odlišný ekonomický systém, v němž vláda vydávala vlastní měnu založenou na hodnotě, aby soukromé banky nemohly prostřednictvím úročených bankovek odčerpávat bohatství lidí. Americká revoluce tedy byla vybojována především proto, aby osvobodila Američany z měnového zákona krále Jiřího třetího...“²

Když korupce selhává, přicházejí hrozby

Bohužel je snadné lidi zkorumpovat a centrální bankéři to vědí lépe než ostatní. Pouhý rok poté, co Mayer Amschel Rothschild pronesl dnes již proslulý citát: „Dovolte mi vydávat a kontrolovat národní peníze a je mi jedno, kdo vytváří zákony,“ se soukromým bankéřům podařilo založit soukromou centrální banku s názvem The First Bank of the United States (První banka Spojených států).

Tato banka byla založena v roce 1791 a během 20 let zničila ekonomiku USA a obohatila její majitele. V důsledku jejích zjevných neúspěchů jí Kongres odmítl obnovit statut. Záměrem bylo vrátit se ke státem emitované měně založené na hodnotě, za kterou by Američané nemuseli platit žádné úroky. V reakci na to Nathan Mayer Rothschild vydal následující výhrůžku:

„Bud' bude žádosti o obnovení charty vyhověno, nebo se Spojené státy zapletou do velmi katastrofální války.“

Navzdory této hrozbě se Kongres držel a odmítl obnovit statut banky. Nathan Mayer Rothschild se proti tomuto rozhodnutí ohradil a prohlásil:

„Dejte těm drzým Američanům lekci! Vraťte jim koloniální status!“

A přesně to Velká Británie udělala – nebo se o to pokusila. Rothschildy ovládaná Bank of England financovala britskou válku z roku 1812, jejímž cílem bylo buď a) rekolonizovat Spojené státy a donutit Američany používat bankovky Bank of England, nebo b) zadlužit národ natolik, že by neměl jinou možnost než přijmout novou soukromou centrální banku.

„A plán vyšel,“ říká Rivero. „Přestože Spojené státy vyhrály válku v roce 1812, Kongres byl nucen udělit novou chartu další soukromé bance, která vydávala státní měnu jako půjčky na úrok.

Soukromí bankéři opět ovládali národní peněžní zásobu a bylo jim jedno, kdo tvoří zákony a kolik britských nebo amerických vojáků za to musí padnout. A opět byl národ dravostí soukromé centrální banky uvržen do dluhů, nezaměstnanosti a chudoby.

V roce 1832 vedl Andrew Jackson úspěšnou kampaň za své druhé prezidentské období pod heslem „Jackson a žádná banka“. Věrný svým slovům, Jackson uspěl a zablokoval obnovení charty Druhé banky Spojených států amerických...

Krátce po vypršení platnosti charty Druhé banky Spojených států došlo k atentátu na Andrewa Jacksona. Ten se nezdařil, když obě pistole použité atentátníkem Richardem Lawrenceem selhaly.

Později Lawrence vysvětlil motiv atentátu tím, že po smrti prezidenta Jacksona bude více peněz. Byl to tedy atentát motivovaný zájmy bankéřů.“

Dluh je zotročující systém

Důvodem, proč jste se to ve škole nikdy neučili, je to, že veřejné školství je podřízeno bankéřům, kteří chtějí, aby určité dějiny zůstaly skryty. Když se Konfederace oddělila od Spojených států, bankéři

nabídlí Lincolnovi, že budou financovat jeho úsilí o návrat do Unie – s 30% úrokem.

Lincoln odpověděl, že „neosvobodí černého člověka tím, že zotročí bílého člověka bankéřům“, a místo toho vydal novou vládní měnu, greenback. Následující citát z London Times je výmluvný:³

„Pokud se tato zhoubná finanční politika, která má svůj původ v Severní Americe, se v praxi ustálí natrvalo, pak tato vláda poskytne své vlastní peníze bez nákladů.

Splatí dluhy a bude bez dluhů. Bude mít všechny peníze potřebné k provozování obchodu. Bude prosperovat, což nemá v dějinách světa obdoby. Mozky a bohatství všech zemí budou směřovat do Severní Ameriky. Tato země musí být zničena, jinak zničí všechny monarchie na zeměkouli.“

Francie a Velká Británie zvažovaly invazi do Spojených států na podporu Konfederace, ale Rusko je zadrželo a přišlo Lincolnově Unii na pomoc.⁴ Unie válku vyhrála, ale Lincoln byl v roce 1865 zavražděn. Bezúročné greenbacky byly staženy z oběhu a Amerika byla opět nucena používat bankovky vypůjčené na úrok od soukromých centrálních bankéřů.

V roce 1913 se evropští soukromí centrální bankéři sešli se svými americkými spolupracovníky na ostrově Jekyll v Georgii, kde vytvořili nový americký bankovní kartel. Rivero vysvětluje:

„Kvůli nepřátelství vůči předchozím bankám Spojených států byl název této třetí banky změněn na Federální rezervní systém, aby nová banka získala kvazivládní podobu. Ve skutečnosti se však jedná o banku v soukromém vlastnictví. Není o nic více federální než Federal Express ...

Rok 1913 se tak ukázal být pro národní ekonomiku přelomovým. Nejprve přijetím 16. dodatku o dani z příjmu Kongresem a falešným tvrzením, že byl ratifikován. Zde je další přímý citát [od soudce okresního soudu USA Jamese C. Foxe ve věci Sullivan v. Spojené státy z roku 2003]:

„Myslím, že kdybyste se vrátili zpět a pokusili se najít a přezkoumat ratifikaci pro 16. dodatek, který se týkal daně z příjmu... zjistili byste, že dostatečný počet států tento dodatek nikdy neratifikoval.““

Ještě téhož roku (1913) podepsal prezident Woodrow Wilson zákon o federálních rezervách výměnou za příspěvky na volební kampaň, čehož později litoval. V roce 1919 Wilson napsal:

„Jsem velmi nešťastný člověk. Nevědomky jsem zničil svou zemi, velký průmyslový národ je nyní ovládán systémem úvěrů. Už nejsme vládou svobodného názoru, už nejsme vládou přesvědčení a hlasů většiny, ale vládou názoru a nátlaku malé skupiny dominantních mužů.“

První a druhá světová válka byly válkami bankéřů

Podle Rivera byla skutečným důvodem první světové války-, která začala jako spor mezi Rakouskem, Uherskem a Srbskem a teprve později se zaměřila na Německo-, průmyslová kapacita Německa, která představovala ekonomickou hrozbu pro Velkou Británii, jejíž měna upadala kvůli nedostatečnému zaměření na průmyslový rozvoj.

Po porážce Německa převzali kontrolu nad německou ekonomikou soukromí bankéři, což vedlo k hyperinflaci. Po pádu Výmarské republiky se k moci dostala národně socialistická strana, která vydala novou státní měnu, jež nebyla vypůjčena od centrálních bank.

„Byl založen na hodnotové jednotce, nikoli na jednotce dluhu. Německo, které nemuselo platit úroky z peněz v oběhu, vzkvétalo a rychle začalo obnovovat svůj průmysl. Byla to úžasná proměna. Média

ji nazvala německým zázrakem.

Časopis Time Hitlera oslavoval za úžasné zlepšení života německého lidu a rozmach německého průmyslu. Časopis Time ho dokonce v roce 1938 jmenoval Mužem roku.

A pak se německá prosperita a svoboda od soukromé centrální banky, která půjčovala státní měnu na úrok, opět staly hrozbou pro ostatní národy a mocnosti...

Německá státem vydávaná měna založená na hodnotě byla také přímou hrozbou pro bohatství a moc soukromých centrálních bank po celém světě a ty již v roce 1933 začaly organizovat celosvětový bojkot Německa, aby zardousily tohoto začínajícího vládce, který si myslel, že může řídit svůj národ bez soukromé centrální banky.“

[https://otevrisvoumysl.cz/give/novy-hezci-formular?](https://otevrisvoumysl.cz/give/novy-hezci-formular?giveDonationFormInIframe=1)

[giveDonationFormInIframe=1](https://otevrisvoumysl.cz/give/novy-hezci-formular?giveDonationFormInIframe=1)

Druhá světová válka byla v podstatě opakováním první světové války, protože hlavním cílem bylo potlačení hospodářské a průmyslové síly Německa. V dopise Winstona Churchilla Harrymu Trumanovi z března 1946 byl důvod druhé světové války jasně vymezen:

„Válka nebyla jen o odstranění fašismu, ale také o dobytí prodejních trhů. Mohli jsme, kdybychom to měli v úmyslu, zabránit vypuknutí této války, aniž bychom udělali jediný výstřel, ale nechtěli jsme.“

Podle Rivera se Churchill ve své knižní sérii „Druhá světová válka“ vyjádřil také takto:

„Neodpustitelným zločinem Německa před druhou světovou válkou byla jeho snaha vymanit svou ekonomiku ze systému světového obchodu a vybudovat nezávislý směnný systém, z něhož by světový finanční magnát již nemohl profitovat. Zmasakrovali jsme špatné prase.“

Naše armáda je „svalem“ bankéřů

Rivero dále vypráví o tom, jak v roce 1933 bankéři z Wall Street naverbovali generálmajora námořní pěchoty Smedleyho Butlera, aby vedl puč proti americké vládě s cílem nastolit fašistickou diktaturu. V té době hrozilo, že „New Deal“ prezidenta Roosevelta přerozdělí bohatství mezi pracující střední třídu, čemuž chtěli zabránit.

Cílem bylo zbavit se celé americké vlády a dosadit ministra pro všeobecné záležitosti, který by se zodpovídal pouze Wall Streetu, nikoli lidem. Butler předstíral, že s tímto plánem souhlasí, a pak ho před Kongresem odhalil, než mohl být uskutečněn.

Roosevelt se snažil nechat spiklence zatknout, ale bylo mu řečeno, že pokud by byl některý z centrálních bankéřů poslán do vězení, jejich zbývající kumpáni z Wall Street by záměrně zhroutili ekonomiku a obvinili by z toho Roosevelta. Butler se ve své knize „Válka je kšeft“ z roku 1935 také přiznal k následujícím skutečnostem:

„V aktivní vojenské službě jsem strávil 33 let a čtyři měsíce jako příslušník nejmobilnější vojenské síly naší země, námořní pěchoty. Sloužil jsem ve všech hodnostech od podporučíka po generálmajora a během tohoto období jsem strávil více času jako prvotřídní svalovec pro velký byznys, pro Wall Street a pro bankéře.

Byl jsem zkrátka vyděrač, gangster kapitalismu. Tehdy jsem měl podezření, že jsem jen součástí vydírání. Teď jsem si tím jistý. Jako všichni příslušníci vojenské profese jsem nikdy neměl originální myšlenku, dokud jsem neopustil službu. Moje duševní schopnosti zůstaly v pozastaveném stavu, zatímco jsem plnil rozkazy vyšších míst.

To je typické pro všechny ve vojenské službě. Tak jsem v roce 1914 pomohl zajistit Mexiko a zejména Tampico pro americké ropné zájmy. Pomohl jsem vytvořit z Haiti a Kuby důstojné místo, kde mohli hoši z National City Bank vybírat výnosy.

Pomáhal jsem při znásilňování půl tuctu středoamerických republik ve prospěch Wall Streetu. Záznamy o vydírání jsou dlouhé. V letech 1909 až 1912 jsem pomáhal čistit Nikaraguu pro mezinárodní bankovní dům Brown Brothers. V roce 1916 jsem pro americké cukrovarnické zájmy prosvěttil Dominikánskou republiku. V Číně jsem v roce 1927 pomáhal dohlížet na to, aby se Standard Oil nerušeně protloukal.

Během těch let jsem měl, jak by řekli kluci v zadní místnosti, pěkný kšeft. Byl jsem odměněn vyznamenáními, medailemi a povýšením. Když se na to dívám zpětně, mám pocit, že jsem mohl Al Caponemu něco napovědět. To nejlepší, co on dokázal, bylo provozovat svou činnost ve třech městských obvodech. Já jsem operoval na třech kontinentech.“

Důvod za atentátem na Kennedyho

V roce 1963 podepsal prezident John Fitzgerald Kennedy, který pochopil dravou povahu soukromého centrálního bankovníctví, exekutivní příkaz č. 11110, který nařídil ministerstvu financí USA vydat novou veřejnou měnu zvanou bankovka Spojených států. Tyto bankovky by nebyly vypůjčeny od Federálního rezervního systému, ale byly by vytvořeny vládou USA a kryty stříbrem.

To znamenalo návrat k ekonomickému systému, na němž byly Spojené státy založeny. „Celkově se do veřejného oběhu dostalo přibližně 4,5 miliardy dolarů, což snížilo úrokové platby Federálnímu rezervnímu systému a uvolnilo jeho kontrolu nad národem.“Rivero říká. O pět měsíců později byl Kennedy zavražděn v texaském Dallasu a bankovky Spojených států byly staženy z oběhu a zničeny. Rivero pokračuje:

„Po atentátu na Kennedyho byl do Warrenovy komise jmenován John J. McCloy, prezident Chase Manhattan Bank a prezident Světové banky. Je mi jedno, jak dobrý bankéř to je, ale na vyšetřování vraždy, o

keré nám bylo řečeno, že je cílem Warrenovy komise, nemá kvalifikaci ...

Všichni víme, že Warrenova komise měla za úkol utajit, co se dělo. A zřejmě můžeme s jistotou předpokládat, že přítomnost Johna J. McCloye ve Warrenově komisi měla zajistit, aby se americká veřejnost nikdy nedozvěděla ani náznak o finančním rozměru atentátu.“

Vzestup a pád Bretton Woods

V červenci 1944, na konci druhé světové války, když už bylo zřejmé, že spojenecká vojska vítězí a budou moci diktovat poválečné politické prostředí, se světové hospodářské mocnosti sešly v Bretton Woods v New Hampshire, aby vypracovaly takzvanou Brettonwoodskou dohodu o mezinárodních financích, která byla ratifikována následující rok.

Na základě této nové dohody nahradil americký dolar britskou libru jako světovou obchodní a rezervní měnu a signatářské země se zavázaly vázat své národní měny na dolar. Jak vysvětluje Rivero:

„Státy, které ratifikovaly Bretton Woods, tak učinily za dvou podmínek. První podmínkou bylo, že Federální rezervní systém se zdrží nadměrného tištění dolaru jako prostředku k loupení reálných produktů... od jiných národů výměnou za inkoust a papír.

Byla to v podstatě imperiální daň, kterou americký ekonomický systém uvalil na zbytek světa. Toto ujištění, že nedojde k přetiskování, bylo údajně podpořeno druhým požadavkem, který spočíval v tom, že americký dolar bude vždy zpětně směnitelný za zlato americkou vládou za 35 dolarů za unci.

Federální rezervní systém, který je soukromou bankou a není odpovědný vládě USA, samozřejmě začal nadměrně tisknout papírové dolary, které byly posílány ostatním zemím po celém světě, a podle

Bretton Woods musely posílat zpět výrobky, produkci a suroviny v plné hodnotě.

Velká část domnělé americké prosperity v 50. a 60. letech byla výsledkem toho, že tyto cizí země musely posílat skutečné suroviny, zboží, výrobky zpět do Spojených států výměnou za tyto malé kousky papíru... protože byly nuceny přijímat tyto papírové bankovky jako hodnotu 35 dolarů za unci zlata.

V roce 1970 se Francie začala dívat na obrovskou hromadu potištěných papírových bankovek, které ležely v jejich bankovních trezorech a za které byly vyměněny skutečné francouzské produkty, jako je víno a sýr, a oznámila vládě Spojených států, že využije své opce v rámci Bretton Woods a vrátí všechny tyto papírové bankovky za zlato v dohodnutém směnném kurzu 35 dolarů za unci.

Problém byl v tom, že Spojené státy neměly ani zdaleka tolik zlata, aby mohly všechny tyto papírové bankovky vykoupit. A tak 15. srpna 1971 Richard Nixon dočasně – šťouch, šťouch, mrk, mrk – pozastavil směnitelnost bankovek Federálního rezervního systému USA za zlato. Tím ... fakticky skončil Bretton Woods a mnoho světových měn se začalo oddělovat od amerického dolaru.“

Zabírání půdy a zrod ropného dolaru

Nixonovo pozastavení Bretton Woods přineslo i další problém. Rivero vysvětluje:

„Spojené státy zajišťovaly své půjčky – peníze vypůjčené od jiných vlád a zahraničních investorů – zlatými rezervami amerického státu a s vědomím, že zlata není dost na vykoupení všech bankovek Federálního rezervního systému, se věřitelé USA začali zajímat: Měla americká vláda dostatek zlata, aby pokryla... své nesplacené dluhy?

Zahraniční státy začaly být z půjček Spojeným státům velmi nervózní a pochopitelně se zdráhaly půjčovat další peníze bez nějaké formy zajištění.

Richard Nixon založil ekologické hnutí, EPA a její různé programy, jako jsou zóny divočiny, oblasti bez cest, zděděné řeky, mokřady a všechny ostatní programy, které zabírají rozsáhlé oblasti veřejné půdy a činí je nepřístupnými pro americký lid, který je technicky vzato vlastníkem všech těchto pozemků.

Nixon se však o životní prostředí nestaral. Skutečným účelem tohoto záboru půdy pod záminkou ochrany životního prostředí bylo zastavit tyto nedotčené pozemky a jejich obrovské nerostné zdroje jako zástavu za nesplacený státní dluh.

Množství těchto různých programů mělo pouze zakrýt rozsah záboru půdy, zabírání dědictví amerického lidu... Téměř 25 % celého národa je nyní zablokováno těmito programy EPA a zastaveno jako zástava za vládní půjčky.

Vzhledem k tomu, že volné půdy pro zajištění je již nedostatek, zahájila americká vláda nový program na podporu poklesu mezinárodní poptávky po dolaru. Spojené státy oslovily světové země těžící ropu, většinou na Blízkém východě, a nabídly jim dohodu výměnou za to, že budou prodávat svou ropu pouze za dolary.

Spojené státy by zaručily vojenskou bezpečnost těchto zemí bohatých na ropu a tyto země by souhlasily s tím, že budou utrácet a investovat své americké papírové dolary uvnitř Spojených států, zejména do dluhopisů amerického ministerstva financí, které by byly vykoupeny budoucími generacemi amerických daňových poplatníků.

Tento koncept byl označen jako petrodolar. Spojené státy, které již nebyly schopny podpořit dolar zlatem, jej nyní podpořily cizí ropou, a tato nutnost udržet si kontrolu nad ropnými státy, aby podpořily dolar,

od té doby dominuje americké zahraniční politice v regionu.“

Války a vraždy na podporu petrodolaru

Postupem času vedlo americké zaměření na financování před výrobou k situaci, kdy země produkující ropu využívaly americké peníze, ale USA nevyráběly ani neprodávaly nic, co by tyto země chtěly koupit. Evropa vyráběla lepší auta a letadla a nedovolila výrobu geneticky upravených potravin.

V roce 2000 Irák požádal o právo prodávat svou ropu za eura a v roce 2002 OSN souhlasila, že tak může činit v rámci programu „ropa za potraviny“. O rok později Spojené státy znovu vtrhly do Iráku, Saddám Husajn byl veřejně lynčován a irácká ropa se opět mohla prodávat pouze za americké dolary.

Podobný scénář se odehrál v Libyi. V roce 2000 Muammar Kaddáfí navrhl přijetí nové měny kryté zlatem, zlatého dináru. Poté oznámil, že libyjská ropa se bude prodávat pouze za zlaté dináry. Jak poznamenává Rivero:

„Tento krok mohl vážně narušit globální hegemonii dolaru. Francouzský prezident Nicolas Sarkozy údajně zašel tak daleko, že Libyi označil za hrozbu pro finanční bezpečnost světa. Spojené státy tedy provedly invazi do Libye pod záminkou podpory lidového povstání.

Brutálně zavraždili Kaddáfího – zřejmě proto, že lekce Saddámova lynčování nebyla dostatečným poselstvím -, zavedli soukromou centrální banku a vrátili libyjskou těžbu ropy na dolary.

Podle generála Wesleyho Clarka zahrnoval hlavní plán dolarizace světových ropných zemí sedm cílů: Irák, Sýrie, Libanon, Libye, Somálsko, Súdán, Írán a Venezuela...

Pozoruhodné na těchto sedmi zemích, na které se USA zaměřily, je to, že žádná z nich není členem Banky pro mezinárodní platby. To je soukromá centrální banka soukromých centrálních bankéřů se sídlem ve Švýcarsku.

To znamenalo, že těchto sedm cílových zemí rozhodovalo samo o tom, jak řídit své národní ekonomiky, místo aby se podřizovaly mezinárodním soukromým centrálním bankéřům.

Nyní se bankéři zaměřili na Írán, který si dovoluje mít vládní centrální banku a prodávat svou ropu za libovolnou měnu. Válečný plán vůči Íránu je ... donutit Írán, aby prodával ropu pouze za dolary, a přinutit ho, aby přijal soukromou centrální banku.

Byli jste vychováni veřejným školským systémem a médií, která vás neustále ujišťují, že důvody všech těch válek a atentátů jsou různé. ‚Přinášíme demokracii do dobytých zemí.‘ To slýcháme často, i když ve skutečnosti to Spojené státy nedělají. Obvyklým výsledkem amerického převratu je nastolení proobchodní, pro-Wall Streetové, proamerické diktatury.“

Skutečná agenda bankéřů

Závěrem lze říci, že skutečná agenda centrálních bankéřů je jednoduchá. Je to okrást lidi o jejich bohatství a zotročit je v tomto dravém systému vytvořením falešného pocitu povinnosti.

„Tento závazek je falešný, protože soukromý systém centrálního bankovníctví vytváří podle svého záměru více dluhů než peněz, kterými lze dluhy splácet,“ vysvětluje Rivero. „Tak, jak je to nastaveno, z toho není východisko. Je nemožné uniknout, dokud hrajete podle jejich pravidel. A musíte pochopit, že soukromé centrální bankovníctví není věda. Je to náboženství.“

Je to soubor svévolných pravidel vytvořených ve prospěch kněžstva, tedy bankéřů, a je podporován jen proto, že lidé věří, že to tak má být. Podvod přetrvává s často smrtelnými následky jen proto, že lidé mají vymyté mozky a věří, že takhle má život vypadat a že žádná alternativa neexistuje a nemělo by se jim o ní ani zdát.“

Cesta ke svobodě – zrušení centrálních bank

Ve skutečnosti centrální banky „nepotřebujeme“. Ani v nejmenším. Země nebo dokonce jednotlivé státy si mohou vytvořit vlastní měnu a provozovat vlastní banky, a to buď bez lichvy, nebo s velmi nízkými úrokovými sazbami. To je cesta ke svobodě a jediné, co je k tomu zapotřebí, je rozhodnutí to udělat a odvaha ho uskutečnit.

Ideální by bylo, kdyby se zajaté národy na celém světě osvobodily najednou, protože to by nejlépe zaručilo bezpečnost všech. Jak poznamenal Rivero:

„Soukromé centrální banky neexistují proto, aby sloužily lidem, komunitě nebo národu. Soukromé centrální banky existují proto, aby sloužily svým majitelům, aby z nich udělaly boháče, o kterých se Midasovi ani nesnilo, a to vše za cenu inkoustu, papíru, správného úplatku správnému člověku a občasného atentátu.

Za všemi těmito válkami a vraždami stojí jediná politika finanční diktatury. Soukromí centrální bankéři umožňují vládcům vládnout pouze na slib, že lid národa bude zotročen soukromými centrálními bankami.

Vládcí, kteří s tím nebudou souhlasit, budou zabiti a jejich národ napaden ostatními národy, které jsou stále zotročeny soukromými centrálními bankami. Sami bankéři tyto války nevedou. Jejich děti se těchto válek neúčastní.

Takzvaný „střet civilizací“, o kterém vám vyprávějí korporátní média, je ve skutečnosti válkou mezi bankovními systémy, kdy se soukromí centrální bankéři vnucují zbytku světa bez ohledu na to, kolik milionů lidí kvůli tomu musí zemřít...

Nyní vstupujeme do třetí [světové] války v éře jaderných a biologických zbraní. To je velmi nebezpečné. Musíme si položit otázku. Jsou soukromí centrální bankéři ochotni riskovat spálení celé planety, aby ukojili svou chamtivost? Zřejmě.

Jako rodiče, sourozenci, manželé se musíte sami sebe zeptat: „Opravdu chcete, aby vaši blízcí v uniformě byli zabíjeni a mrzačeni, a to vše kvůli bankovní bilanci? ...“

Dokud budou existovat soukromé centrální banky, bude existovat chudoba, beznaděj, miliony mrtvých v nekonečných světových válkách... Cesta ke skutečnému světovému míru spočívá ve zrušení veškerého soukromého centrálního bankovníctví všude na světě a v návratu ke státem vydávaným měnám založeným na hodnotách, které umožňují národům a lidem, aby se stali prosperujícími díky své vlastní práci, rozvoji a úsilí.“

Překlad: David Formánek

The logo consists of the word "PRO" in a bold, blue, sans-serif font.

PRÁVO RESPEKT ODBORNOST
www.stranapro.cz

Continue Reading
